

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת כי תבוא תשפ"ג תהא שנת פתח גאולה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל ה' נָטַל מִזָּה וְנָתַן לָזָה, דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן שְׁנוּטֵל מִזָּה וְנוֹתֵן לָזָה.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (ב"מ פד.) יוֹמָא חַד הָוָה קָא סָחֵי רַבִּי יוֹחָנָן בְּיַרְדֵּנָא, חֲזַיִיה רִישׁ לְקִישׁ וְשׁוֹר לְיַרְדֵּנָא אֲבַתְרִיה, אָמַר לִיה 'חִילְקָ לְאוּרִיתָא'. אָמַר לִיה 'שׁוֹפְרָךְ לְנִשִּׁי'. אָמַר לִיה 'אֵי הַדְרָתְךָ בְּךָ יְהִיבְנָא לְךָ אֲחוּתִי דְשְׁפִירָא מִינְאִי, קַבִּיל עֲלִיה, בְּעֵי לְמִיהַדָּר לְאַתּוּנִי מְאִנְיָה וְלֹא מְצִי הַדָּר. אֶקְרִיִיה וְאַתְגִּיִיה וְשׁוּנְיָה גְבָרָא רַבָּא. יוֹמָא חַד הָוּוּ מְפֻלְגֵי בֵי מְדַרְשָׁא הַסִּיף, וְהַסְכִּינּוּ, וְהַפְגִּינּוּ, וְהַרְמַח, וּמַגֵּל יָד, וּמַגֵּל קַצִּיר, מְאִימְתִי מְקַבְּלִין טַמְאָה מְשַׁעַת גָּמַר מְלֹאכְתָּו, וּמְאִימְתִי גָמַר מְלֹאכְתָּו, רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר מְשַׁצְרָפּוֹן בְּכַבְּשׁוֹן. רִישׁ לְקִישׁ אָמַר, מְשַׁצְחָצְחוֹן בְּמִים. אָמַר לִיה, לְסַטְאָה בְּלִיסְטִיּוֹתִיָּה יַדְע. וּבְאֵר הַרְהֵ"ג ר' ל. שְׁטַרִית שְׁלִיט"א שְׁכִינּוֹן שְׁרִישׁ לְקִישׁ דְרַשׁ אֶת הַדְרָשָׁה שֶׁה' אָמַר לְמֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל כָּח: "אֲשֶׁר שִׁבְרַתָּ" וְאָמַר רִישׁ לְקִישׁ יִשְׂרָאֵל כָּחָךְ שִׁשְׁבְּרַתָּ. לְכֹן אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן לְרִישׁ לְקִישׁ יִשְׂרָאֵל כָּח לְאוּרִיתָא. וְרַבִּי יוֹחָנָן רַמַּז לְרִישׁ לְקִישׁ עַל הַרְשָׁ"י הָרֵאשׁוֹן בְּתוֹרָה, שְׂאָם יֹאמְרוּ הָאֲמוֹת לְסַטְיִם אֲתָם, הִינּוּ רִישׁ לְקִישׁ הִיָּה בְּתַחֲלָה לְסַטְיִם, 'אוֹמְרִים לָהֶם כָּח מְעַשְׂיוֹ הַגִּיד לְעַמּוֹ', כָּל הָאֶרֶץ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא, הוּא בְּרָאָה וְנִתְנָה

לאשר ישׁר בעיניו, לרמז לו שאת הפח צריך לנצל לתורה ולא להיות לקטים, 'חילקו לאוריתא' וכפי שרואים שמיד שקבל עליו על תורה תשש פחו, כי התורה דורשת מהאדם את הפחות הנעלים ביותר. וכן ישׁר כ"ח נרמז ב'יששכר חמור גרם' שקבל עליו על תורה פחמור שנושא את העל. וכן לקטים אתם בגימטריא 590 וריש לקיש בגימטריא 950 אותן ספרות. וכן ריש לקיש בגימטריא ריש גליתא ובגימטריא תנ"ך. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין כד.) אמר עולא הרואה את ריש לקיש בבית המדרש כאלו עוקר הרים וטוחנו זה בזה. וזה בבחינת משה ששבר את הלחות תחת ההר ואחר כך טחן את העגל.

מצינו בגמרא (ב"מ כא:) הגנב שנטל מזה ונתן לזה, וכן גזלו שנטל מזה ונתן לזה, וכן ירדו שנטל מזה ונתן לזה מה שנטל נטל, ומה שנתן נתן, בשלמא גזלו וירדו דקא חזי להו ומיאש, אלא גנב מי קא חזי ליה דמיאש, תרגמה רב פפא בלקטים מזין. ובאר הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהגמרא מקשרת את הירדו ללקטים מזין ששניהם נוטלים מזה ונותנים לזה, לכן ריש לקיש שהיה לקטים מזין חזר בתשובה כשדלג על הירדו מצד לצד בבחינת נטל מזה ונתן לזה, הינו רבי יוחנן נטל את ריש לקיש מהקלפה ונתן אותו לקדשה. לכן קפץ ריש לקיש מצד לצד בירדו, הינו קפץ מהצד של חוץ לארץ מקום הקלפה, לצד של ארץ ישראל מקום הקדשה, שם רחץ רבי יוחנן. וכן ברש"י הראשון בתורה שקשור עם מעשה זה, מביא את דברי המדרש (ב"ר א, ב) כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישׁר בעיניו ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. שוב בחינה של נטל מזה ונתן לזה. והלשון הזה של נטל מזה ונתן לזה מופיע רק ב' פעמים בכל הש"ס.

ביתר עמק נראה לבאר שלכן נתן ה' לעם ישראל את ארץ ישראל דרך הירדן, הינו עם ישראל נכנסו לארץ ישראל דרך הירדן, ממש בבחינת ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו, דרך הירדן שהוא נטל מזה ונתן לזה. וגם בלקטים מזין יש אותיות נוטל מזה. וכן המעבר בירדן היה בזכות הארון שבו לוחות ושברי לוחות, שמזכיר את הישר פח ששברת שקשור עם נטלה מזה ונתנה לזה כדלעיל. וכן הארון עצמו היו כל מדותיו שבורות, כי התכלית של ארץ ישראל היא להשיג את התורה, וזה נרמז בארון והישר פח ששברת כדלעיל.

מובא בירושלמי (חלה ד, ד) שהירדן לפעמים מתרחב ומגדיל את גבולות הארץ, ולפעמים נהיה צר ומפחית מגבולות הארץ. ועל זה נאמר נטל מזה ונתן לזה, שהירדן נטל מצד זה של עבר הירדן ונתן לצד של ארץ ישראל או להפך, ורואים

מְצִינּוּ בַּזֶּהָר (תיקונים צה.) אָבֹן הַשְּׁתִּיָּה שְׁמִמָּנָה הַשְּׁתַּת הָעוֹלָם, עָלֶיהָ נֹאמֵר "אָבֹן מְאָסוּ הַבּוֹנִים", וְהִיא יְסוּד הַכֹּל וְעָלֶיהָ נִבְנָה, אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁחָטָא בָּאוֹת שַׁבָּת וּבָאוֹת תְּפִלִּין וּבָאוֹת יָמִים טוֹבִים, וּבָאוֹת בְּרִית מִיָּלָה, כְּאִלוֹ עוֹקֵר אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, וּמְחַזֵּר הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבַהוֹ. וְרוֹאִים שֶׁאָבֹן הַשְּׁתִּיָּה הִיא "אָבֹן מְאָסוּ הַבּוֹנִים" אֲבָנֵי שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעי' כח, טז) "הַנְּנִי יֶסֶד בְּצִיּוֹן אָבֹן" הֵינּוּ אֲבָנֵי הַיְרֵדָן שֶׁנִּמְצְאוֹת בְּיְסוּד שְׁבַמְלָכוֹת שֶׁשָׁם שָׂרַשׁ דָּוִד. וְכֵן מְצִינּוּ בַּזֶּהָר (תיקונים קמה.) לְחַת אָבֹן מֵאֵי אָבֹן דָּא אָבֹן הַשְּׁתִּיָּה, רוֹאִים שֶׁהַזֶּהָר מְקַשֵּׁר בֵּין לּוּחוֹת הַבְּרִית לְאָבֹן הַשְּׁתִּיָּה, הֵינּוּ לֹא רַק שְׁלוּחוֹת אֲבָנִים מְקוּמָם בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים מֵעַל אָבֹן הַשְּׁתִּיָּה, אֲלֵא שֶׁהֵם חֵלֶק מֵאָבֹן הַשְּׁתִּיָּה מִמֶּשׁ. וְזֶה מְבַאֵר אֶת הַקְּשֵׁר בֵּין פְּתִיחַת הַתּוֹרָה בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם, לְסִיּוּם הַתּוֹרָה בְּשִׁבְרֵת הַלוּחוֹת, כִּי שְׁנֵיהֶם קְשׁוּרִים עִם אוֹתָהּ אָבֹן שְׁמִמָּנָה נְשַׁתַּת הָעוֹלָם. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'צְבִי לְצַדִּיק' שֶׁהַתּוֹרָה פּוֹתַחַת בְּטַעַם טַפְחָא וּמְסַיְמַת בְּטַעַם טַפְחָא, לְרַמֵּז עַל דְּבָרֵי הַמְּדַרְשׁ (שמ"ר כח, א) אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה הַלוּחוֹת הֵיוּ אֲרַפְּן שֶׁשָּׂה טַפְחִים, כְּפִיכּוֹל הֵיוּ בְּיַד מִי שֶׁאָמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם שְׁנֵי טַפְחִים, וּבְיַדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה שְׁנֵי טַפְחִים, וְשְׁנֵי טַפְחִים הֵיוּ מִפְּרִישֵׁין בֵּין יָד לְיָד. וְנִרְמַז בְּכַתּוּב (תהילים לט, ו) "הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּנָה יָמִי", שֶׁכָּל יְמִינוֹ וְשְׁנוֹתֵינוּ הֵם רַק לְעַסֵּק בְּטַפְחִים שֶׁל אֲבָנֵי הַלוּחוֹת, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה הַמְּתַחִילָה וּמְסַיְמַת בְּטַעַם טַפְחָא. וְכֵן הַתּוֹרָה מְתַחִילָה בָּאוֹת בִּי"ת וּמְסַיְמַת בָּאוֹת לִמ"ד רָמַז עַל ב' לּוּחוֹת. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַר"ג ר' ל. שְׁטְרִית שְׁלִיט"א שֶׁאֲרוֹן הַבְּרִית אוֹתִיּוֹת אֲבָנֵי הַתּוֹרָה שֶׁהֵיוּ מְנַחִים בְּאֲרוֹן אֲבָנֵי הַלוּחוֹת מֵעַל אָבֹן הַשְּׁתִּיָּה שֶׁהִיא גַם מֵאֲבָנֵי הַתּוֹרָה.

נִרְאָה דְּלִכְּנָ צִוָּה ה' אֶת יְהוֹשֻׁעַ לְקַחַת י"ב אֲבָנִים מֵהַיְרֵדָן כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הַיְרֵדָן בְּזִכּוֹת אֲרוֹן הַבְּרִית. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יהושע ד, ה) "וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אֲרוֹן ה' אֱלֹהֵיכֶם אֶל תּוֹךְ הַיְרֵדָן וְהַרִימוּ לָכֶם אִישׁ אָבֹן אַחַת עַל שְׁכֵמוֹ לְמַסְפָּר שְׁבַטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאַלּוּן בְּנֵיכֶם מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם: וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מִיַּמֵּי הַיְרֵדָן מִפְּנֵי אֲרוֹן בְּרִית ה' בְּעֲבָרוֹ בַּיְרֵדָן נִכְרְתוּ מִי הַיְרֵדָן וְהֵיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם". כִּי הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה בְּשִׁבִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הִיָּתָה בְּכַח אֲרוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד שְׁבִיטוֹת בְּסוּד בְּרִית, שֶׁבָּקַע אֶת הַיְרֵדָן שֶׁהוּא הַיְסוּד שְׁבַמְלָכוֹת, לְרַמֵּז שֶׁכָּל הַתְּכִלִּית הִיא בְּשִׁבִיל הַתּוֹרָה. וְכֵשָׁם שֶׁבְּאֲרוֹן הֵיוּ מְנַחִים הַלוּחוֹת וְשִׁבְרֵי לּוּחוֹת שֶׁהֵם חֵלֶק מֵאָבֹן הַשְּׁתִּיָּה שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, שֶׁשָׁם ה' הִבְטִיחַ לְיִשְׂרָאֵל אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַיְרֵדָן שֶׁנוֹטֵל מִזֶּה וְנוֹתֵן לָזֶה, כִּף צִוָּה ה' שֶׁבָּאוֹתוֹ רָגַע

שה' נוטל מזה ונותן לזה את ארץ ישראל דרך הירדן שיקחו מאבני הירדן שהן אותן אבנים שיהיו לזכרון, כי אבנים אלו הן חלק מאבני הלוחות ואבן השתייה. ולכן כתבו על האבנים האלה את כל התורה, כי אבנים אלו הן בבחינת אבני הלוחות ממש שצריך לכתב עליהן את התורה, כמובא בגמרא (סוטה לו). בוא וראה כמה נסים נעשו באותו היום, עברו את הירדן, ובאו להר גריזים ולהר עיבל יותר מששים מיל, וכו'. ואחר כך הביאו את האבנים [שלקחו מהירדן] ובנו את המזבח וסדוהו בסיד, וכתבו עליהם את כל דברי התורה בשבעים לשון. וכן מצינו בגמרא שם (לד) שכל אבן שלקחו מהירדן שקלה ארבעים סאה, והמספר ארבעים סאה מסמל את נתינת התורה, כמובא ב'רוקח' שארבעים יום וארבעים לילה יש בהם 960 שעות, ובארבעים סאה יש 960 לוגיו. והארבעים יום ולילה שהיו במתן תורה היו בבחינת מקנה של ארבעים סאה.

ביתר עמק נראה לבאר את הקשר בין ברכת ישראל פת שמצינו בשבירת הלוחות, וקפיצת ריש לקיש בירדן, ונתינת ארץ ישראל לעם ישראל דרך הירדן, על פי מה שמצינו שהמשילו את תורת רבי עקיבא שרש תורה שבועל פה לסתות אבנים והשלכתם לירדן. כמובא ב'אבות דרבי נתן' (ו) מה היה תחלתו של רבי עקיבא. אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו, אמרו לא המים שתדיר נופלים עליה בכל יום אמרו לו עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים וכו', משל למה הדבר דומה לסתת שהיה מסתת בהרים פעם אחת נטל קרדומו בידו והלך וישב על ההר והיה מכה ממנו צרורות דקות ובאו בני אדם ואמרו לו מה אתה עושה. אמר להם הרי אני עוקר ומטילו בתוך הירדן, אמרו לו אי אתה יכול לעקר את כל ההר היה מסתת והולך עד שהגיע אצל סלע גדול, נכנס תחתיו סתרו ועקרו והטילו אל הירדן. ואמר לו אין זה מקומך אלא מקום זה. כך עשה להם רבי עקיבא לרבי אליעזר ורבי יהושע. רואים שתורת רבי עקיבא שהיא שרש תורה שבועל פה כפטיש פוצץ סלע נמשלת לסתות אבנים והשלכתם לירדן דוקא, מזה מתגלה שבכל חדוש תורה שאדם מחדש בתורה יש את הבחינה הזאת שהוא משליך אבנים לירדן ששם יסוד השכינה להעלות משם את המיין נוקבין. וכן שבירת הלוחות על ידי משה היתה באותה בחינה של סתות אבני הלוחות לחתיכות קטנות להוריד את אור התורה לדרגות יותר נמוכות של תורה שבועל פה שנקמזות בלוחות השניים כידוע, שיתאימו לכלים של כלל ישראל אחרי חטא העגל, ובשביל למוד התורה צריך את ה'ישר כח הגדול כדלעיל. לכן אמר ה' למשה ישר כח ששבירת,

ורבי יוחנן אמר לריש לקיש **ישר כח** ללמד תורה כשקפץ מעל הירדן. וכן בבריאת העולם נרמז **הישר כח** בנתינת ארץ ישראל לעם ישראל דרך הירדן, לרמז שתכלית נתינת ארץ ישראל היא עבור למוד התורה שדורש הרבה כח.

גם בנתינת התורה למשה בסניי נרמז הענין של **נטלה ונתנה** דומה ל**לקטים** שלוקח ב**שבוי**, כמובא במדרש: (שמ"ר כח, א) "עליה למרום **שבית שבי**" בנהג שבועולם הנכנס למדינה **נוטל** דבר שאין עין בני המדינה עליו, ומשה עלה למרום ו**נטל** את התורה שהיו הכל נושאים עיניהם עליה, הוי "עליה למרום **שבית שבי**". יכול מפני ששבה אותה **נטלה** חנם, תלמוד לומר "לקחת מתנות באדם" בלקיחה **נתנה** לו, יכול יהא חיב לתן לו דמים תלמוד לומר "מתנות" במתנה **נתנה** לו.

מצינו את הנסח **נטלה ונתנה וליקטים** גם ביחס ל**דוד המלך**, כמובא במדרש תהלים (נט) "מצא אשה מצא טוב" זו מיכל בת שאול, שהיתה אוהבת לדוד יותר מלאביה. אימתי בשעה ששלח שאול לשמר את הבית. רבנן אמרי שער אחד היה לו, והיו עומדין על השער והיו משמרין שלא יברח. מה עשתה מיכל שלשלה אותו בעד החלון וברח. כיון שעלו שלוחיו של שאול מה עשתה, **נטלה** את התרפים ו**נתנה** על המטה, ו**נטלה** כביר העזים ו**נתנה** אותו תחת ראשו. שנגמר "ומיכל בת שאול לקחה את התרפים". מיד בקשו את דוד, אמרה להם שהוא חולה ומטל במטה. הלכו ואמרו לו לשאול. אמר להם הביאוהו במטה לכאן. הלכו והביאו את המטה אצלו, ומצא בה את התרפים. התחיל כועס עליה כד רמיתני והברחת את שונאי. אמרה לו אתה נתתני ומסרתני ל**לקטים** שלך ועמד עלי עם החרב להרגני, ואמר לי אם אינך מברחת אותי אני מתיז את ראשך בסוף.

האותיות לפני בידן הן אט"ם ג'.

שמעתי שנשיא ארה"ב **בידן** שהיה סגן של הנשיא **אובאמה** והיום הוא ממשיכו, נרמזים שניהם בפסוק (יחזקאל לח, ב) "**בן אדם** שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משד ותבל והנבא עליו: ואמרת כה אמר אדני הוי"ה הנני אליך גוג", הינו **בידן** בדלוג **ג'** אותיות בתחלת הפסוק, ובהמשך **אובאמה** בדלוג **ו'** אותיות הינו אותיות **גו"ג**. וכן **ג'וזף בידן** בגימטריא **גוג מלך המגוג** עם המלים. והוסיף הרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א **שג'ו** בידן מרמז על **גוג**. וכן **ג' בידן** בגימטריא **גוג ומגוג**. עוד שמעתי ש**טראמפ** ו**ג'ו בידן** עם המלים בגימטריא **משיח בן דוד**. רמז שבמעבר בין שניהם

נזכה למשיח בן דוד. וכן השתלשלה באידיש המלה **ביידן** שפרושו **שניהם**. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש**ביידן** בגימטריא **בן דויד** וכמעט אותן אותיות. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ששמו המקורי **גוזף רובינט** עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא שם **שפ"ו** שבו תלויה הגאולה העתידה. והוסיף הרה"ג ר' י. ב. א. שליט"א ש**ג"ו ביידן** **ארצה"ב** נרמז בכתוב (תהילים קי, ו) **"ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה"**. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א ש**ביידן** בגימטריא של משלש עולה **5783** והאותיות לפני **ביידן** הן **אט"ם ג'**, הינו פצצות **האטום** שתהינה במלחמת העולם הג'.
כתוב (קהלת ג, א) **"לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוע ועת לבנות: עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: עת להשליך אבנים ועת פנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום וגו' את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף"**. מובא בשם הגר"א (הובא בלב אליהו בשלח) שבספר קהלת מחלקים הזמנים לכ"ח עתים שמתחילים מבריאת העולם עד סוף הששת אלפים שנה. ושמעתי מהרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שבאר על פי מה ששמע מהרה"ג ר' א. שרקי שליט"א, אם נחלק את ה**6000** שנים שהעולם קיים לכ"ח נקבל **214.2** יוצא בדיוק, ש**ב"ז בתמוז** שנת **תשפ"ו** אנו נכנסים ל**214.2** שנים האחרונות של הבריאה, שמקבילות לעת האחרון בקהלת, **"עת שלום"**. ועד התאריך הזה צריכות להסתים כל המלחמות שאמורות להיות באחרית הימים כולל מלחמת גוג ומגוג וכו'. וראה זה פלא: **העת מלחמה** התחילה באמצע שנת **תקע"ב**, ובדיוק בשנה זו **ב"ד בתמוז** פרצה מלחמת נפוליאון, שגדולי ישראל ראו בה את תחלת מלחמות גוג ומגוג.
והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שגם **עת פקדת הגאולה וסוף העולם** צריך להיות נרמז בפסוק הזה **"את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף"**. ואם נחשב את כל הפסוק בלי המלה האחרונה **"סוף"** באפן הזה: **"את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף"** נקבל עם הכולל **5782** רמז ששם נמצא **הסוף**. וכן אפשר לראות את הטעמים על אותיות **תשפ"ג** בפסוק הזה: (קהלת ג, יא) **"את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף"**. וזאת גם האות

השנייה מסוף המלים: "עשה יפה בעתו גם". וכן "בעתו" מרמז על גאלת בעתה. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיש 788 סנוני סשי"ח עם מ"ם סתומה בכל התנ"ך כמנין ה'תשפ"ג. וכן יש 713 סנוני גאל"ה בכל התנ"ך כמנין תשוב"ה. כי אין ישראל נגאלין אלא בתשובה. וכן מובא מהר"ש אוסטרופלי הי"ד (ליקוטי שושנים) שכסא הכבוד ברבוע עולה בגימטריא תשובה באפן הזה שמרמז שגדולה תשובה שמגיעת עד פסא הכבוד, הינו שעולים דרך התשובה בצורת מדרגות עד פסא הכבוד.

כסא הכבוד

כסא הכבו

כסא הכב

כסא הכ

כסא ה

כסא

כס

כ

והוסיף הרה"ג ר' י. ה. שליט"א שאם נחלק זאת לכס"א לבד והכבו"ד לבד זה יצא כד 8 פעמים כ עולה 160. 7 פעמים ס עולה 420. 6 פעמים א עולה 6. יחד עולה 586 כמנין שופר שכן איתא בחז"ל שעל ידי השופר ה' עובר מכסא דין לכסא רחמים. 5 פעמים ה עולה 25. 4 פעמים כ עולה 80. 3 פעמים ב עולה 6. 2 פעמים ו עולה 12. 1 פעם ד עולה 4. יחד עולה 127 שהמספר הזה מסמל שלמות המלכות, כמובא במדרש (ילקוט בראשית קב) רבי עקיבא היה יושב ודורש והצבור מתנמנם, בקש לעוררן אמר, מה ראתה אסתר שתמלך על קכ"ז מדינה אלא תבוא אסתר שהיא בת בתה של שרה שחיתה קכ"ז שנה ותמלך על קכ"ז מדינה. ובאר הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א ש127 יש בו הספרות 12 ו7 שמסמלות את שלמות המלכות. לכן מלכה אסתר על 127 מדינות. ושרה היא מלשון שררה שמסמלת את המלכות. וכן מלך הכבוד בגימטריא 127. והוסיף הרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שהשתלשל בגשמיות ארך ימי פדוריות הדם המובילות חמץ 127 ימים. ודם הוא נפש שמסמלת את המלכות.

שמעתי מהרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שבכל התנ"ך יש 7883 סנוני אותיות שם אה"ה שבו תלויה הגאולה העתידה, רמז על שנת תשפ"ג שעולה 783. וזה מתחלק 4294 סנונים ישירים רמז על הגימטריא של משיח בן דוד שעולה 424. ויש 3589 סנונים הפוכים רמז לגימטריא של משיח שעולה 358.

"כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֹדֶשׁ" מְרַמֵּז עַל בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי, וְנִזְכָּה לְמִצְוֹת מַעֲקָה שֶׁתְּצִיל אֶת הַנוֹפֵל, הֵינוּ מְשִׁיחַ שְׁנִקְרָא בַר נָפְלִי

מצינו במדרש (תנחומא כי תצא א) שלח תשלח וגו' אחריו מה כתיב "כי תבנה בית חדש", תזכה לבנות בית חדש ולעשות מעקה. מה כתיב אחריו "לא תזרע פרמך כלאים" תזכה לכרם ולזרע שדה. מה כתיב אחריו "לא תחרש בשור ובבחמר" תזכה לשורים וחרמורים. מה כתיב אחריו "לא תלבש שעטנד" תזכה לבגדים נאים. מה כתיב אחריו "גדלים תעשה לך" תזכה למצות ציצית. מה כתיב אחריו "כי יקח איש אשה" תזכה לאשה ובנים. היכל משיח נקרא היכל קן צפור, כמובא בזהר (פקודי רסב:). וכן רות היא אותיות תור שהוא שם צפור, וממנה נולדו דוד המלך ומלך המשיח, וכן רות הייתה נכדת בלק בן צפור, שהיה בן תרו אבי צפורה, ושמו היה קיני בבחינת קן צפור. וכן מובא ב'אור החיים' (ויקרא יד, ט) "את הצפר החיה" שהוא משיח בן דוד. וכן אחד משמות המשיח הוא ינון, מלשון יונה. ולכן מצות שלוח האם מעוררת את אמא עלאה לרחם על בניה ולגאול אותם, כמובא ב'מדרש פליאה' (אות קא) "שלח תשלח את האם" לכבוד אותו בניה שנקראת אם העולם דכתיב "כי אם לבניה". וכן מובא ב'לקוט ראובני' (פ' כי תצא בשם 'ספר הפליאה' דף יח.) שכששולחים את האם מעוררים מלאך הנקרא עוף, לעורר זכות על ישראל ולהחיש גאולתם.

שמעתי מהרה"ג ר' אדם מ. שליט"א שדברי המדרש מרמזים על הגאולה, שבזכות מצות **שלוח הקן** נזכה לבית חדש שמרמז על **בית המקדש השלישי**, ונזכה למצות **מעקה** שתציל את הנופל, הינו תציל את המשיח שנקרא **בר נפלי** שיותר לא יפול, כי ה' יקים את ספת דוד הנופלת שזה **בית המקדש השלישי** וממילא המשיח לא יהיה יותר **בר נפלי**. לכן הגימטריא של "**בית חדש**" עולה **אחרית הימים**, וכן הגימטריא של כל הפסוק: (דברים כב, ח) "**כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו**" עולה 4034 רמז על הגימטריא של משיח בן דוד שעולה 434. ומרמז בבעל ה'טורים' שם: "**והארכת ימים**" בגימטריא בעולם שכלו ארוך. וסמיו ליה כי תבנה בית חדש. עקר אריכות ימים היא בשביל בנין בית חדש, שהוא בית המקדש. וכן מובא בספר 'צ'רור המור' שם: אנו בטוחים בקיום המצות שהשם יבנה לנו בית המקדש בבנין חזק לא כבנין הראשון, כאומרו "התנערי מעפר קומי שבי ירושלים" שהיא קן צפור. ויתקיים "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה". והיכן, "את מזבחותיך ה' צבאות". ולזה סמוך לכאן למצות קן צפור, "**כי תבנה בית חדש**" וזהו מקדש ה', ואז יפול הנופל, שהוא עשו הרשע. והוסיף הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א שהפסוק "ועשית מעקה לגגך" ס"ת תכ"ה בגימטריא משיח בן דוד. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהפסוק "**כי תבנה בית חדש**" בגימטריא משיח בן דוד ה'תשפ"ג.

נראה להוסיף שמעקה בגימטריא קמעה, רמז על גאלתם של ישראל קמעה קמעה. הינו זה גופא המעקה והשמירה למשיח שהגאולה תבוא ברחמים ולא יהיה בר נפלי, בזה שהגאולה באה קמעה קמעה ומסלקים את הקלפות לאט לאט. וכן בשנת תשפ"ד אנו נמצאים מעק"ה שנים עם הפולחן מסוף האלף, רמז שכבר הגיע הזמן שיהיה מעקה לגג בית המקדש ומשיח כבר לא יהיה בר נפלי. וכן מעקה או קמעה אותיות קמיעה שענינו שמירה. וכן הנפילה הגדולה של דוד המלך בחייו במעשה בת שבע היתה על הגג, כמו שכתוב (ש"ב יא, ב) "**ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג**". כי במקום הזה נמצאת הקלפה שמנסה להפיל את דוד משיח ה' מהגג, וצריך את המעקה לשמור. וכן אותיות הג"ג הן לפני דו"ד, לרמז על קלפת אגג שמלבישה על דוד מבחוץ. כי האות ה' מתחלפת בא'. וכן עמל"ק מרמז בכתוב ועשית מעקה לגגך. כי במקום הזה נמצאת קלפת עמלק שמנסה להפיל מהגג, וצריך את המעקה לשמור, כמובא בשם ה'אמרי אמת' מגור שמעקה בגימטריא יראה לרמז על יראת שמים שמגנה מעמלק

שְׂרוּצָה לְהַפִּיל מֵהַגָּג. וְכֵן מְצִינּוּ שְׂמֵשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עוֹמֵד עַל גַּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹבָא בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט ישעיה' תצט) בְּשַׁעַר שְׂמֹלֶךְ הַמֵּשִׁיחַ בָּא, עוֹמֵד עַל גַּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהוּא מְשַׁמֵּיעַ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר עֲנוּיִם הַגִּיעַ זְמַן גְּאֻלְתְּכֶם. וַיֵּשׁ כְּאֵן רָמַז שְׁעַל גַּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יְהִי מַעֲקָה שְׂיִשְׁמַר עַל הַמֵּשִׁיחַ שְׂיִוְתֵר לֹא יִפּוֹל מֵהַגָּג, וְכַפִּי שְׂנַבִּיא לְקַמּוֹן שְׂהִי מַעֲקָה עַל גַּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מוֹבָא בְּבֶן אִישׁ חִי' שְׂאֵם נוֹרִיד מִסִּפְרַי מַעֲקָה גִּגְדַי מִמִּסְפַּר "בֵּית" נִקְבַּל מִסִּפְרַי "הַנוֹפֵל". וְהוֹסִיף הַרְהַ"ג ר' ל.

שְׂטָרִית שְׂלִיט"א שְׂמַעְק"ה בְּמַלּוּי הָאוֹתִיּוֹת מ"ם עי"ן קו"ף ה"א עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. מְצִינּוּ בְּמִשְׁנֵה עַל מִדּוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: (מידות ד, ו) וְהַיְחִיכַל מֵאָה עַל מֵאָה, עַל רוּם מֵאָה. הָאֵטָם שֵׁשׁ אַמּוֹת, וְגִבְהוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה, אַמָּה כִּיּוֹר, וְאַמָּתַיִם בֵּית דְּלָפָה, וְאַמָּה תִּקְרָה, וְאַמָּה מַעֲזִיבָה, וְשֵׁלֶשׁ אַמּוֹת מַעֲקָה, וְאַמָּה כָּלָה עוֹרֵב. הָאֵטָם רוּמֵז לְאֵטוֹם. הַכִּיּוֹר רוּמֵז לְכּוֹר גִּרְעִינֵי. דְּלָפָה רוּמֵז לְנוֹזֵל הַקִּירוֹר שְׂדוּלָף. וְכָלָה עוֹרֵב רוּמֵז לְתַכְלִית הָאֵטוֹם, שְׂבָא לְכָלּוֹת מִן הָעוֹלָם אֶת הָעוֹרֵב הַמִּסְמַל אֶת צַד הָרַע בְּעוֹלָם. וְהַמַּעֲקָה מְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה קִמְעָא קִמְעָא כְּדִלְעִיל, וְלִכּוֹן הָאֵטָם בְּמִשְׁנֵה הוּא יְסוּד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂעִלּוֹ מַעֲמִידִים אֶת הַכְּתָלִים, כְּמוֹבָא בְּבִרְטִנּוֹרָא שֵׁם, לְרַמֵּז שְׂפַצְצַת הָאֵטוֹם תְּהִי הַיְסוּד לְבִנְיַן הַבַּיִת הַשְּׂלִישִׁי בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן. וְכֵן יֵשׁ רָמַז בְּמִצּוֹדֵת דָּוִד' עַל הַכְּתוּב (ישעיה' ו, יא) "וְאָמַר עַד מָתִי אֲדַנִּי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שְׂאוּ עָרִים מֵאִין יוֹשֵׁב וּבְתִיִם מֵאִין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׂאָה שְׂמָמָה". "עַד מָתִי" יְהִי לְבָם אֵטוֹם מְלַהֲבִין. "עַד אֲשֶׁר וְכוּ" רוּצָה לֹאמַר לְבָם יְהִי אֵטוֹם עַד שְׂיָבֹא הַפְּרַעַנְיּוֹת וַיְהִי עָרִיהֶם חֲרָבָה וּבְתִיָּהֶם שְׂמָמָה. וְרוֹאִים שְׂבִזְמַן שְׂיִתְקִים חֲרָבֵן הָעוֹלָם אִזּוּ יִפְסַק הַלֵּב הָאֵטוֹם וַיַּעֲשֵׂוּ תִשׁוּבָה, רָמַז שְׂפַצְצוֹת הָאֵטוֹם יְבִיאוּ לְסוּף שֶׁל הַלֵּב הָאֵטוֹם.

נִרְאָה לְבָאָר מְדוּעַ נִקְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ "בֵּית חֲדָשׁ", דְּמְצִינּוּ בְּזֵהָר (בראשית כח:): בְּאוֹתוֹ זְמַן יָזְכוּ יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבַת זֹוגוֹ, וְזֵהוּ שְׂפַתּוֹב "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם", וְכְתוּב "וְנִבְּאוּ בְּנִיְכֶם וּבְנִתֵיכֶם וְגו'", וְאֵלוֹ הֵם נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת שְׂעֵתִידִים לְהִיּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂפַרְשׁוּיָה אִין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל נְשָׁמוֹת שְׂבִגּוּף, וְאִזּוּ הַחֲדָשׁוֹת יְבִאוּ. וְרוֹאִים שְׂבִזְמַן הַגְּאֻלָּה יְבִאוּ נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת, וּמְצִיאוֹת הָעוֹלָם תַּעֲבֹר לְבַחֲיִנַת חֲדָשׁ. לִכּוֹן נִקְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׂלִישִׁי בֵּית חֲדָשׁ. וְכֵן שָׂרַשׁ הַמִּלָּה חֲדָשׁ מוֹפִיעַ בְּתוֹרָה 8 פְּעָמִים רָמַז שְׂזָה קִשׁוֹר עִם מִסְפַּר 8 שֶׂהוּא הָעוֹלָם שְׂמַעַל הַטְּבַע שְׂיִתְגַּלָּה לְעֵתִיד לְבֹא כְּשִׁנְזָכָה לְתוֹרָה חֲדָשָׁה מֵאֵתִי תִצָּא. וְנִבְּיָא אֶת 8 הַמִּקְוֹמוֹת בְּתוֹרָה שֵׁשׁ בָּהֶם שָׂרַשׁ חֲדָשׁ וְרַבָּם קִשׁוֹרִים עִם עִנְיַי הַגְּאֻלָּה וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּנְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת: "מְלֶךְ חֲדָשׁ", "בֵּית חֲדָשׁ", "אִשָּׁה חֲדָשָׁה", "מְנַחֵה חֲדָשָׁה";

(שמות א, ח) "וַיִּקַּם מֶלֶךְ חֹדֶשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף".

(ויקרא כו, י) "וְאֶכְלֶתֶם יֶשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ".

(דברים כ, ה) "וְדַבְּרוּ הַשְּׁטָרִים אֶל הָעַם לֵאמֹר מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת חֹדֶשׁ וְלֹא חָנְכוּ לָךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחְנַכֶּנּוּ".

(דברים כב, ח) "כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֹדֶשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגִגְדָּךְ וְלֹא תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ".

(ויקרא כג, טז) "עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחַת חֹדֶשֶׁה לַיהוָה".

(במדבר כח, כו) "וּבְיוֹם הַבְּכוֹרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחַת חֹדֶשֶׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרֵא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ".

(דברים כד, ה) "כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֹדֶשֶׁה לֹא יֵצֵא בְּצַבָּא וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשִׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח".

(דברים לב, יז) "יִזְבְּחוּ לַשִּׁדִּים לֹא אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֹדְשִׁים מִקְרָב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם".

וְהוֹסִיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שְׁמַעְק"ה ר"ת הכתוב שְׁדַנְיָאֵל בְּקֵשׁ אֶת הַגְּאֹלָה: (דניאל יב, ו) "עַד מָתִי קֵץ הַפְּלָאוֹת".

וְס"ת הכתוב (בראשית יח, כג) "וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע", וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁבַמְלִים הָאֵלֶּה יֵשׁ גַּם רְמִזׁ עַל

הַמְּלִים "עַד מָתִי" בָּאוֹת רֵאשׁוֹנָה, שְׁנִיָּה וְשְׁלִישִׁית "הֵאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע אוֹלִי". כִּי הַצְּעָקָה "עַד מָתִי" שֶׁל בְּקִשְׁת

הַגְּאֹלָה, כּוֹלֶלֶת בְּתוֹכָהּ אֶת הַצְּעָקָה עַל הַמִּצִּיאוֹת שֶׁל "תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע" שֶׁלֹּא רוֹאִים הַבְּדֵל בְּהִנְהַגְתָּ עִם צְדִיק לְהִנְהַגְתָּ

עִם רָשָׁע בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת כְּשֶׁהַחֲשׂוֹד יִכְסֶה אֶרֶץ. וְכֵן הַמְּלִים "עַד מָתִי" מוֹפִיעִים א"ל פְּעָמִים בְּכָל הַתּוֹרָה, כִּי הַצְּעָקָה "עַד מָתִי"

הִיא לְשֵׁם א"ל שֶׁהוּא שֵׁם הַחֲסִד שְׁמִמְנוּ קֵץ הַיָּמִין. וְכֵן מָתִי עִם הָאוֹתִיוֹת בְּגִימְטְרִיא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, לְרִמְזֵי שֶׁהַמְּשִׁיחַ מָתִי

נוֹסֵד כְּדִי שְׁיִצְעֲקוּ תְּמִיד מָתִי יָבֵא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שְׁיֵשׁ רְמִזׁ בְּנִסְחַת הַתּוֹרָה: וְכֵן תָּנן פְּחֻדָּה ה'

אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מָה שֶׁבְּרָאתָ, שְׁכָל הַבְּרִיּוֹת יִצְעֲקוּ מָתִי. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' אַבְרָהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א

שְׁעַד מָתִי אוֹתִיוֹת דְּמַעֲתִי. וְכֵן "עַד מָתִי" ס"ת ד"י שֶׁה' יֹאמֵר דִּי לְצֻרוֹתֵינוּ. וְכֵן בְּתוֹרָה יֵשׁ 3 פְּעָמִים אֶת הַמְּלִים "עַד

מָתִי" שְׁעוֹלִים יִחַד בְּגִימְטְרִיא שֵׁם אֱלֹהִים בְּמַלּוּי שְׁאוֹמֵר דִּי בְּסוּד הַצְּמִצּוּם שְׁשִׁיף לְשֵׁם אֱלֹהִים וְשֵׁם שְׁד"י. וּבְתוֹרָה ב'

פְּעָמִים אָמְרוּ לְפָרְעָה עַד מָתִי שְׁיִצְיֵא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וּפְעַם אַחַת אָמַר ה' "עַד מָתִי" לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי חֲטָא

המרגלים, כְּשֶׁנֶעֱשׂוּ שְׂלָא יִכְנָסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבַתּוֹךְ דְּבָרֵי ה' שָׁאָמַר "עַד מָתִי" טְמוֹן הַכָּאֵב שֶׁיִּשְׂרָאֵל אֵינָם זֹכִים לְגָאֵלָה לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּגִלְלַת הַחַטָּאִים, וְנִבִּיא אֶת ג' הַמְקוּמוֹת: (שמות י, ג) "וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּרַעֲה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנַת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי". (שמות י, ז) "וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְרַעֲה אֵלָיו עַד מָתִי יְהִיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הִטְרַם תִּדְעַ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם". (במדבר יד, ז) "עַד מָתִי לַעֲדָה הָרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מַלְיָנִים עָלַי אֶת תְּלֻנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מַלְיָנִים עָלַי שְׁמַעְתִּי".

דְּלוּג יַחִיד בַּתּוֹרָה שֶׁל הַמְּלִים יו"ם י"ז אֶלו"ל שְׁבוּ פְּרָצָה הַשּׁוֹאָה, וַיֵּשׁ רָמַז בַּפְּסוּק הַזֶּה עַל שׁוֹאָה בְּתַאֲי הַגְּזִים בַּמַּחֲנוֹת.

מְצִינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (דב"ר יא, ז) "אִישׁ הָאֱלֹהִים" א"ר אָבִין מְחַצְיו וּלְמַטָּה אִישׁ, מְחַצְיו וּלְמַעְלָה הָאֱלֹהִים. וְשְׁמַעְתִּי מִהֲרַב לְאוּפָר שְׁלִיט"א עַל הַגְּמְרָא (חולין קלט:): מֹשֶׁה מִן הַתּוֹרָה מְנִין "בְּשֵׁגָם הוּא בְּשֹׂר" שֶׁהַכְּתוּב מְרַמֵּז שֶׁמֹּשֶׁה הוּא גַם אִישׁ אֱלֹהִים וְגַם אִישׁ בְּשֹׂר, שְׂיַדַע לְחַבֵּר אֶת שְׁנֵי הַקְּצוּוֹת. נִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁלֹכָן זֶה קָשׁוּר לְבְּשֹׂר כִּי חֲבוּר פְּרָד"ס הַתּוֹרָה מְגַלֶּה גַם אֶת סוּד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת הַבְּשֹׂר מִמֶּשׁ לְמַטָּה מִטָּה. וְלָכֵן שָׁמוּ שֶׁל מֹשֶׁה בְּשֵׁגָם בְּא"ת ב"ש רְשָׁב"י אוֹתִיּוֹת בְּשָׂרִי. וְכֵן הַהֲפָךְ רְשָׁב"י בְּא"ת ב"ש בְּשֵׁגָם, כִּי בְּכַח תּוֹרָתוֹ שֶׁל רְשָׁב"י שֶׁהִיא נִיצוּץ מֹשֶׁה זֹכִים לְבַחֲיִנַת בְּשֵׁגָם שְׁאוֹר הַתּוֹרָה מִשְׁתַּלְשֵׁל עַד עַמְקֵי הַבְּשֹׂר. וְכֵן "בְּשֵׁגָם" אוֹתִיּוֹת בְּגִשְׁמִים הֵינּוּ סוּד הַתּוֹרָה שִׁיּוֹרְדַת לְגִשְׁמִיּוֹת מִמֶּשׁ. מְצִינּוּ בַּזֶּהָר (תִּיקוּנִים מ"א): עָרַב רַב שְׁאֵלוּ בְּשֹׂר וְנָתַן לָהֶם, וּמָה כְּתוּב "הַבְּשֹׂר עוֹדֵנּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וְכוּ", וְסוּד בְּשֹׂר הַזֶּה מָה הוּא, אֲלָא כְּמוֹ שְׁכְּתוּב "בְּשֵׁגָם הוּא בְּשֹׂר". נִרְאֶה לְבָאֵר שֶׁהָעָרַב רַב בְּקִשׁוֹ בְּשֹׂר מִמֹּשֶׁה, כִּי הֵם יִדְעוּ שֶׁהַשְּׁפָעַת מֹשֶׁה צְרִיכָה לְרַדַּת מִטָּה מִטָּה לְעַמְקֵי הַגִּשְׁמִי לְתַת בְּשֹׂר כְּמוֹ שְׁכְּתוּב "בְּשֵׁגָם הוּא בְּשֹׂר". וּמֵאִידֶךָ מֹשֶׁה לֹא רָצָה לְלַמֵּד אֶת

פנימיות התורה שיוֹרֶדֶת עד לְבֶשֶׁר בְּכַח רִשְׁבִּי שֶׁהוּא סוּד הַבְּשָׁמָה בְּגִלְל הָעֶרֶב רַב, כְּמוֹבָא בְּסֵפֶר הַלְקוּטִים לְהָאֲרִיז"ל (חוקת רנה) שֶׁה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶל הַסֵּלַע וּלְהַשְׁפִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁפַעַת הַמִּים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁהֵם פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּלְקַחַת בְּיָד אֶת הַמִּטָּה הַמְרֻמָּזָה עַל נְגֻלוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנַּת הַגּוּף וְהַקְלָפָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה קִצַּת גּוּף. וּמֹשֶׁה חָשַׁב שֶׁבְּגִלְל הָעֶרֶב רַב אֵין הֵם רְאוּיִים לְפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְהוּא הִכָּה אֶת הַסֵּלַע לְשִׁבְר אֶת קְלַפּוֹת הַתּוֹרָה וּלְהַשְׁפִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַתְּלַמוּד בְּבִלִי וִירוּשְׁלַמִי. וְלָכֵן כָּתוּב "וַתִּשְׁתַּף הָעֵדָה וּבְעִירָם", שְׁמֵזָה שְׁתּוֹ גַם הָעֶרֶב רַב הַנִּמְשָׁלִים לְבְּעִירָם. וְלָכֵן נִעְנְשׂוּ הָעֶרֶב רַב עַל שֶׁבִקְשׁוּ בְּשֶׁר בְּזִמְנָן שְׁעֵדִין לֹא הָיוּ רְאוּיִים לָזֶה. וְכֵן "הַבְּשָׁר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם" ס"ת מְרוֹ"ן כִּי הַשְּׁפַעָה זֹאת הִיְתָה הַשְּׁפַעַת רִשְׁבִּי מִמִּירוֹן, רַק שֶׁהִיְתָה בְּאִפְסָן שֶׁל פְּגָם לָכֵן נִעְנְשׂוּ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה ג' ר' דָּוִד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א שֶׁבְּכִי"ם שְׁלֹ"ו אוֹתִיּוֹת בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. הֵינּוּ שֶׁהֵם בִּקְשׁוּ אֶת הָאוֹר שִׁיּוֹרֵד מִטָּה מִטָּה לְעַמְקֵי הַגִּשְׁמִי שֶׁהוּא הַסּוּד שֶׁל בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, רַק שֶׁהָיָה בְּפָגָם. וְכֵן שְׁלֹ"ו מְרַמֵּז עַל הָאוֹר שֶׁל הַגְּאֻלָּה הָעֵתִידִיָּה שֶׁנִּרְמַז בְּמִסְפָּר 1335 שֶׁבְּסוּף דְּנִיָּאֵל, הֵינּוּ שֶׁל"ה וְעוֹד אֶל"ף שֶׁמְרַמֵּז עַל מִסְפָּר אֶלְף. וְכֵן שְׁלֹ"ו בְּמַלּוּי דְּמַלּוּי שִׁי"ן יו"ד נו"ן לְמַ"ד מ"ם דְּלִ"ת, וַי"ו וַי"ו בְּגִימְטְרִיא "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוִי"ה אֱלֹהֵינוּ הוִי"ה אֶחָד". וְכֵן הַכָּתוּב שֶׁנֶּאֱמַר עַל הַשֵּׁלֶו: (בַּמְדַּבֵּר יא, כ) "עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא" ר"ת וְס"ת מְשִׁי"ח.

מוֹבָא בְּסֵפֶר הַבְּרִית (ח"א מאמר י"א פ"ד). וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט במדבר תשל"ז) כְּתִיב שְׁלֹו וְקָרִי סְלִיו, צְדִיקִים אוֹכְלִין אוֹתוֹ בְּשֵׁלֶוה וּרְשָׁעִים אוֹכְלִין אוֹתוֹ וְדוֹמָה לָהֵן כְּסִילּוּן. וְרוֹאִים שֶׁהָיָה בְּשֵׁלֶו אֶת אוֹר הַגְּאֻלָּה הָעֵתִידִיָּה שֶׁצְדִיקִים נִהְנִים מִמֶּנָּה, וּרְשָׁעִים נְדוּנִים בָּהּ. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'עֵץ הַדַּעַת טוֹב' (פְּרֻשַׁת וִישׁב) "וַיִּרְבוּ הַיָּמִים יָמֵי הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן אֲזִי יְהִי יִשְׂרָאֵל עֲנִיִּים וְדָלִים חֲשׂוּבִים כְּמַת, "וַתִּמַּת בַּת שׁוּעִי" הִיא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל וְאֲזִי "וַיִּנָּחֵם יְהוָה", זֶה הַקַּב"ה, מֵאֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם, וְרָצָה לְגַאֲלָם, אֲזִי "וַיַּעַל עַל גְּזֵזֵי צֶאֱנוּ" הֵם שְׁבַעִים שָׂרֵי הָאֲמוֹת הַגּוֹזְזִים אֶת יִשְׂרָאֵל צֶאֱנוּ שֶׁל הַקַּב"ה, וְעַמּוֹ "רַעְהוּ הָעֵדֻלְמִי" זֶה הַמְּשִׁיחַ שְׁעֵלִיו "עַד עֲדָלָם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל", וְהַלֵּךְ לְתַמְנַת"ה הוּא תִימָן, וַיַּגֵּד לְשִׁכְנֵי הַנִּקְרָאֵת תְּמָר, הוּא הַקַּב"ה "חֲמִידָה עֲלֵה תַמְנַתָּה לְגֵזֵי צֶאֱנוּ", לֹא אָמַר לְגֵזֵי כְּבַתְחֵלָה רַק לְגֵזֵי לְשׁוֹן הַפְּרָחָה כְּמוֹ "וַיַּגֵּז שְׁלֹוִים" לְהַפְרִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל צֶאֱנוּ מִן הַגְּלוּת. וְכֵן "שְׁלֹוִים" בְּגִימְטְרִיא שֶׁם שִׁפ"ו כְּמִנְיָן דָּוִד בֶּן יִשִׁי שָׁבוּ תְלוּיָה הַגְּאֻלָּה הָעֵתִידִיָּה. וְכֵן שְׁלֹו בְּגִימְטְרִיא פּוּרִים שֶׁהָאִיר בּוֹ אוֹר הַגְּאֻלָּה הָעֵתִידִיָּה. וְכֵן בְּשִׁעַר הַפְּסוּקִים לְהָאֲרִיז"ל מִקְשֶׁר אֶת הַפְּסוּקַת הַזֶּה לְ"רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת" שֶׁנֶּאֱמַר עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: (בַּהֲעֵלוֹתָךְ) "וְרוּחַ נְסַע

מאת ה' ויגזו שלמים" כבר בארנו למעלה בפסוק "ורוח אלהים מרחפת", ענין רוח אלהים, ורוח ה', כי רוח
הזה שנסע מאת ה', הם בחינת ה' חסדים, הנקרא רוח. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ש"י"ם י"ז אלול
בו פרצה מלחמת העולם השנייה שהיא חלק ממלחמת גוג ומגוג לפי ה'חפץ חיים' מופיע בדלוג יחיד בתורה בפסוק הזה:
(במדבר יא, ל) "ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגזו שלמים מן הים ויטש על המחנה כדרך
יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ". רואים שהמלה יו"ם מתחילה מפעמים המלה "יום".
והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שאותיות שוא"ה תא"י גזי"ם שמרמזים על השואה בתאי הגזים שהיתה במלחמת
העולם השנייה, נרמזות כאן: "מאת יהוה ויגזו שלמים". ומחנות ההשמדה נרמזים בהמשך "ויטש על המחנה". וכן
הפסוק הזה הוא פסוק 4053 מתחלת התורה רמז על הגימטריא של מלך המשיח שעולה 453. ומספר הפסוק מסוף התורה
הוא 1793 כמנין קץ תשפ"ג עם המספר 1000 שמסמל את הגאולה העתידה. ותחלת הכתוב שם: "אשר יצא מאפכם"
בגימטריא תשפ"ג. וכן בדרך היומי של יום י"ז אלול בקדושין דף כ"א יש 978 מלים כמנין קץ ה'תשפ"ג. ובחלק
הראשון של הדרך מופיעות 55 פעמים לשונות של גאולה. ומופיע גם הפסוק "או בן דודו יגאלנו" שמרמז על גאולת בן
דוד כידוע. והמלה האחרונה שמופיעה בדרך בלשון גאולה היא שנגאלת אותיות שנת גאל, רמז שמתחילה "שנת גאולי
באה" ולכן שנגאלת בגימטריא תשפ"ד.

מובא בפרוש מהר"י קארו (במדבר יא, כב) "הצאן ובקר ישחט להם וגו' אם את כל דגי הים וגו'", אמר משה אם
אתה תתן להם בשר אף על פי כן יתרעמו עליך ויאמרו שרוצים דג, ובשביל זה נתן להם ה' שלמים לומר
אם יאמרו בשר כבר הוא בשר, ואם יאמרו שהם צריכים דגים זה מה שפכתוב "שלמים מן הים" שפבר יש
להם טעם דגים שהם מן הים. ורואים שהשלו היו גם עוף וגם דגים והיה להם טעם דג. וחיבור העוף עם הדג הוא
סוד חיבור שני המשיחים של היחוד השלם, כי העוף בגימטריא יוסף, והדג הוא סוד מלכות. וכן מובא בפרוש רבנו
חיים פלטיאל על התורה, שהשלו הם עופות הגדלים על עצים שצומחים על המים, וכשמבשילים כל צרכם נופלים
מהעץ על המים וחיים. ולכן אינם טעונים שחיטה רק משום מראית עין.

הכל 21 כאלול, משיח, נגאל, תשפג, תשפב

המטה ראתבגדי ו וגלחתכלש	ג יד-ח
ערו ורחץ במים וטהרו אחריב	ג יד-ח
ואלה מחנהו ישב מחוץ לאהל	ג יד-ח
ושבעתי מים והיה בים והשבי	ג יד-ח
עיי גלחתכלש ערו אתראשו ו	ג יד-ט
אתזקנו ואתגבתעיניו ואתכ	ג יד-ט
לשערו יגלה וכבסאתבגדי ו	ג יד-ט
רחץ אתבשרו במים וטהרו ביו	ג יד-ט
השמיני יקחשני כבשי סתמי	ג יד-י
מם וכבשה אחת בת שנת	ג יד-י
ושלשה עשרניססלתמנחה בלו	ג יד-י
להבשמן ולגאחד שמן והעמיד	ג יד-י
הכהן המטה ראתה אי שהמטהרו	ג יד-יא
אתם לפני יהוה הפתח אהל	ג יד-יא
ולקחה כהן אתה כבשה אחד והק	ג יד-יב
ריבאתו לאשם ואתלגה שמן וה	ג יד-יב
ניף אתם תנו פה לפני יהוה וש	ג יד-יב
חטאתה כבש במקום אשר ישחט	ג יד-יג
תחטאתו אתה עלה במקום שהקד	ג יד-יג
שכי כחטאתה אשמהו אלכהן קד	ג יד-יג
שקדשי שהו או לקחה כהן מדמה	ג יד-יג

משיח: 2

כאלול: 21

נגאל: 20

כאלול: 34

משיח: 41

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנַסְיָא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאִין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנישואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת